

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 sierpnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Belchatowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Bartosz Paszkiewicz

Protokolant st. sekr. sąd. Renata Snopek

Przy udziale oskarżyciela publicznego M. P.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 06 czerwca 2017 roku, 11 sierpnia 2017 roku

sprawy

przeciwko M. R. (1) /R./ s. W. i B. z domu S., ur. (...) w B.

obwinionemu o to, że

1. W dniu 18 marca 2017 r. o godz. 23.00 w B. na ul. (...) kierując samochodem m-ki N. o nr rej. (...) nie zastosował się, w celu uniknięcia kontroli, do sygnału funkcjonariusza Policji nakazującego zatrzymanie pojazdu,

tj. o wykroczenie z art. 92§2 kw.

2. W dniu 18 marca 2017 r. o godz. 23.02 w B. na ul. (...) w rejonie ronda (...), kierując samochodem m-ki N. o nr rej. (...) nieprawidłowo wykonał manewr wyprzedzania innych pojazdów nie stosując się do znaku P-21 (powierzchnia wyłączona) a następnie zjeżdżając z ronda (...) na ul. (...) nie sygnalizował wykonywania tego manewru,

tj. o wykroczenie z art. 92§1 kw. i 97 kw. w zw. z art. 22 ust.5 p.r.d.

3. W dniu 18 marca 2017 r. o godz. 23.03 w B. na ul. (...) kierując samochodem m-ki N. o nr rej. (...) gwałtownie hamował w sposób powodujący zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla kierującego samochodem m-ki K. o nr rej. K. o nr rej. (...) M. M. oraz dla pasażerki A. N.,

tj. o czyn z art. 86§1 kw.

4. W dniu 18 marca 2017 r. o godz. 23.04 na drodze publicznej w B. na os. (...) w rejonie bloku nr. (...) na skrzyżowaniu ulic osiedlowych, kierując samochodem m-ki N. o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu nadjeżdżającemu pojazdowi zmuszając go do gwałtownego hamowania w celu uniknięcia zderzenia

tj. o wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 25 ust. 1 p.r.d.

5. W dniu 18 marca 2017 r. o godz. 23.05 na drodze publicznej w B. na os. (...) w rejonie bloku nr. (...) na skrzyżowaniu ulic osiedlowych, kierując samochodem m-ki N. o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu nadjeżdżającemu pojazdowi zmuszając go do gwałtownego hamowania w celu uniknięcia zderzenia

tj. o wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 25 ust. 1 p.r.d.

6. W dniu 18 marca 2017 r. o godz. 23.15 w B. na skrzyżowaniu ulic (...), kierując samochodem m-ki N. o nr rej. (...) wykonał manewr wyprzedzania innego pojazdu na oznakowanym przejściu dla pieszych oraz nie stosując się do znaku P-4(linia podwójna ciągła) oraz do zakazu wyprzedzania na skrzyżowaniu,

tj. o wykroczenie z art. 92§1 kw. i 97 kw. w zw. z art.26 ust.3 pkt.1 i art. 24 ust.7 pkt. p.r.d.

7. W dniu 18 marca 2017 r. o godz. 23.16 w B. na skrzyżowaniu ulic (...), kierując samochodem m-ki N. o nr rej. (...) wykonał manewr wyprzedzania innego pojazdu nie stosując się do znaku P-4(linia podwójna ciągła) oraz do zakazu wyprzedzania na skrzyżowaniu,

tj. o wykroczenie z art. 92§1 kw. i 97 kw. w zw. z art. 24 ust.7 pkt. p.r.d.

8. Będąc od 26.03.2016 r. właścicielem samochodu osobowego m-ki N. o nr rej. (...) nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku poinformowania w ciągu 30 dni starosty (...) o fakcie nabycia pojazdu

tj. o wykroczenie z art. 97 kw. w zw. z art. 78 ust.2 pkt 1 p.r.d.

orzeka

1. obwinionego M. R. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za tak przypisane czyny na podstawie art. 92 § 2 k.w. w zw. z art. 9§2 kw wymierza obwinionemu łącznie karę grzywny w kwocie 2000 (dwa tysiące złotych) zł;
2. na podstawie art. 92 § 3 k.w. orzeka wobec obwinionego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 13 (trzynastu) miesięcy;
3. na podstawie art. 29 § 4 k.w. zalicza obwinionemu na poczet orzeczonego w punkcie 2 (drugim) zakazu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 02.04.2017 roku;
4. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) zł tytułem zwrotu zryczałtowanych kosztów postępowania oraz wymierza mu 200 (dwieście) zł tytułem opłaty.

Sygn. akt II W 252/17

UZASADNIENIE

M. R. (2) w dniu 26 marca 2016 roku zakupił sportowy samochód marki (...) o nr rej. (...). Obwiniony nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku przerejestrowania pojazdu.

(dowód: umowa sprzedaży k. 41).

W dniu 18 marca 2017 roku funkcjonariusze policji M. M. i A. N. pełnili służbę patrolową na terenie miasta B.. Około godziny 23.00 na ul. (...) na wysokości Pubu (...) policjanci zwrócili uwagę na samochód marki N. o nr rej. (...), który poruszał się ze znaczną prędkością. Wobec tego funkcjonariusze policji pojechali za tym pojazdem. W pobliżu (...) w B. użyli sygnałów świetlnych i dźwiękowych by pojazd marki N. zatrzymał się. Mimo to obwiniony nie zatrzymał się i jeszcze przyspieszył. Funkcjonariusze podjęli pościg o czym powiadomili dyżurnego w KPP. Poruszali się za uciekającym ul. (...) w kierunku Ronda (...). Obwiniony wyprzedzał inne pojazdy przejeżdżając przez powierzchnię wyłączoną z ruchu. Następnie nie sygnalizując manewru skręcił w ul. (...) i tam zajeżdżał drogę ścigającym go policjantom. Wtedy M. M. i A. N. widzieli sylwetkę obwinionego. Policjanci podjechali na tyle blisko, że w lusterku bocznym kierowcy N. widać było twarz obwinionego. Następnie obwiniony skręcił w lewo z ul. (...) w ul. (...). Wtedy funkcjonariusze przez boczną szybę N. widzieli dobrze wizerunek obwinionego. Był to mężczyzna ok. 40 lat, włosy krótkie, ciemne. Tam w strefie zamieszkania jechał bardzo brawurowo ponad 100 km/h. Dwukrotnie nie udzielając

pierwszeństwa wymusił raptowne hamowanie innych pojazdów. Obwiniony poruszał się w kwadracie ulic (...). W., kilkukrotnie wpadając w poślizg. Następnie w okolicach ul. (...) obwiniony wyprzedził inny pojazd nie stosując się linii podwójnej ciągłej i oznakowanego przejścia dla pieszych. Kierowca N. zaczął oddalać się od funkcjonariuszy policji mimo, że jechali 160 km/h. Obwiniony jadąc ul. (...) przy skrzyżowaniu z ul. (...) wyprzedził jeszcze inne pojazdy zmuszając kierujących, jadących z naprzeciwka do nagłego zjechania na pobocze. Potem obwiniony skręcił w kierunku miejscowości K. i policjanci stracili go z oczu. Podczas dalszego patrolu nie ujawniono przedmiotowego pojazdu. Następnie w bazie (...) ujawniono, że właścicielem pojazdu jest S. P. zamieszkały w Ł.. Natomiast polisa OC wykupiona była na nazwisko M. R. (2) zamieszkały os. (...) B.. M. M. wpisał te dane na portalu społecznościowym (...), gdzie ogólnie dostępnych było kilka zdjęć mężczyzny (między innymi przy motocyklu), którego wizerunek był zbliżony z tym, który zapamiętali funkcjonariusze policji podczas pościgu.

(dowód: zeznania M. M. k. 38, k. 7, zeznania A. N. k. 39, k.10)

W dniu 18 marca 2017 roku około godziny 23.00 brak było zjawisk atmosferycznych. Widzialność wynosiła około 25-30 m.

(dowód: informacja Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej k. 55-56)

M. R. (2) jest 44 letnim kawalerem niemającym nikogo na utrzymaniu. Jego dochód miesięczny wynosi około 3000zł. Jest właścicielem między innymi motocykla oraz samochodu marki N.. Był karany za wykroczenia drogowe.

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu wykroczeń. Wyjaśnił, że to nie on prowadził w dniu 18 marca 2017 roku około godz. 23.00 pojazd marki N.. W tym czasie przebywał w swoim mieszkaniu na os. (...) razem z J. K.. Kluczyki do N. w tym dniu znajdowały się w mieszkaniu rodziców na os. (...). Z samochodu N. korzystają członkowie jego rodziny oraz znajomy, którzy mają swobodny dostęp do kluczyków. Obwiniony bardzo rzadko korzysta z tego samochodu gdyż głównie użytkuje pojazd marki H. (...).

(dowód: wyjaśnienia obwinionego k. 37 odw., informacja o karalności za wykroczenia k. 19)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W świetle zebranych dowodów wina i sprawstwo obwinionego nie budzą wątpliwości. Linia obrony prezentowana przez M. R. (1) jest tak absurdalna, że w zestawieniu z pozostałymi dowodami nie wytrzymuje krytyki. W tym miejscu zaznaczyć należy, że obwiniony nie kwestionował, że nie zarejestrował pojazdu marki N. w ciągu 30 dni od daty zakupu, wobec czego sąd nie będzie opisywał szerzej tego zdarzenia. Natomiast co do pozostałych wykroczeń podkreślenia wymaga fakt, że samo ich popełnienie nie budziło wątpliwości i nie było kwestionowane przez strony. Natomiast M. R. (2) twierdził, że to nie on prowadził w dniu 18 marca 2017 roku ok. godziny 23.00 pojazd marki N. na terenie miasta B. znacznie łamiąc przepisy ruchu drogowego i powodując realne zagrożenie dla innych uczestników ruchu. Zaświadczyć o tym miała świadek J. K., której depozycje sąd uznał w tym zakresie za niewiarygodne. W tym miejscu Sąd wykaże dlaczego linia obrony obwinionego w żaden sposób nie była w stanie przekonać Sądu o jego niewinności.

Po pierwsze M. R. (2) nie kwestionował, że jest właścicielem sportowego pojazdu marki N..

Po drugie stwierdził, że z pojazdu korzystają członkowie rodziny i znajomi. Tyle tylko, że trudno przyjąć, iż ryzykując utratą prawa jazdy i wysoką karą nie wskazał kto mógł ewentualnie jechać przedmiotowym pojazdem w dniu 18 marca 2017 roku. Nie wyjaśnił nadto kto w tym czasie z niego mógł korzystać lub po niego w dniu 18 marca 2017 przyjąć, kto go odprowadził.

Po trzecie podnosił, iż kluczyki i dowód rejestracyjny leżą w mieszkaniu u rodziców na os. (...) i znajomi mogą po nie przyjść i swobodnie jeździć pojazdem. Natomiast jak zeznała J. K. rodzice obwinionego sprzedali mieszkanie i nie zamieszkują na os. (...). Z jej depozycji wynikało również, że M. R. (2) ma dwa mieszkania drugie właśnie na przedmiotowym osiedlu. W takim przypadku znajomi musieliby dysponować jeszcze kluczami do tego mieszkania by

swobodnie zabierać z niego kluczyki do pojazdu, co oczywiście dla sądu jest sytuacją niewiarygodną. W przeciwnym przypadku należałoby przyjąć, że M. R. (2) kupił pojazd za niemałą w porównaniu do swoich dochodów kwotę, po to by głównie jeździli nim jacyś bliżej niezidentyfikowani znajomi i rodzina, do tego w sposób rażący łamiąc przepisy ruchu drogowego, narażając tym samym (...) R. na odpowiedzialność nie tylko za wykroczenia, a może nawet i za przestępstwa, co jawi się wręcz jako absurd, który dla sądu jest banalną, nieudolną linią obrony.

Po czwarte policjanci M. M. i A. N. widzieli wizerunek obwinionego podczas pościgu. Byli w niewielkiej odległości. Nadto kiedy M. R. (2) skręcał w lewo w ul. (...) dokładnie go widzieli przez boczną szybę pojazdu marki N.. Przesłuchani w toku postępowania policjanci w sposób wiarygodny wskazali jak uzyskali wizerunek obwinionego. Zanim wszczęto postępowanie upewniono się przez portal (...) czy mężczyzna z polisy (M. R. (2)) to ten sam, który przed nimi uciekał. Zarówno M. M. i A. N. nie mieli żadnych wątpliwości. Nadto ich wersję wspiera fakt, że widzieli zdjęcie obwinionego przy motocyklu, a jak M. R. (2) sam oświadczył jest właścicielem motocykla. Trudno zatem przyjąć, że to prostu przypadek. Wreszcie nie dając wiary funkcjonariuszom policji należałoby przyjąć, że świadkowie ci, bez powodu wmawiają obwinionemu, że to on wielokrotnie złamał przepisy ruchu drogowego, następnie spowodowali wszczęcie wobec niego postępowania o wykroczenia narażając się tym samym, nie tylko na odpowiedzialność służbową, ale nawet i karną.

Po piąte z informacji uzyskanych od Instytutu (...) wynikało, że w dniu 18 marca 2017 roku nie było zdarzeń atmosferycznych. Widoczność była na 25-30 metrów.

Wobec powyższego za niewiarygodne należało uznać wyjaśnienia obwinionego jak i depozycje J. K. co do faktu, że 18 marca 2017 r. od wieczora (również o godzinie 23) cały czas przebywali w mieszkaniu M. R. (1). Zadziwiające jest również to, że świadek dokładnie pamiętała co robiła pół roku wcześniej. Natomiast obwiniony podczas pierwszego przesłuchania w ogóle o tym nie wspominał i odmówił składania wyjaśnień. Nie można jednak tracić z pola widzenia faktu, że J. K. podważyła linie obrony obwinionego. Stwierdziła bowiem, że rodzice M. R. (1) sprzedali mieszkanie i nie mieszkają na os. (...), a to właśnie tam rodzina jak i znajomi mieli mieć swobodny dostęp do kluczyków od N..

Bez znaczenia dla sądu jest fakt, że M. R. (2) użytkuje częściej samochód marki H. (...). W żaden sposób nie wykluczyło to by w dniu 18 marca 2017 roku jeździł właśnie N..

Wobec tego sąd przyjął, że M. R. (2):

- w dniu 18 marca 2017 r. o godz. 23.00 w B. na ul. (...) kierując samochodem m-ki N. o nr rej. (...) nie zastosował się, w celu uniknięcia kontroli, do sygnału funkcjonariusza Policji nakazującego zatrzymanie pojazdu czym popełnił wykroczenie z art. 92§2 kw;

- w dniu 18 marca 2017 r. o godz. 23.02 w B. na ul. (...) w rejonie ronda (...), kierując samochodem m-ki N. o nr rej. (...) nieprawidłowo wykonał manewr wyprzedzania innych pojazdów nie stosując się do znaku P-21 (powierzchnia wyłączona) a następnie zjeżdżając z ronda (...) na ul. (...) nie sygnalizował wykonywania tego manewru, czym popełnił wykroczenie z art. 92§1 kw. i 97 kw. w zw. z art. 22 ust.5 p.r.d.;

- w dniu 18 marca 2017 r. o godz. 23.03 w B. na ul. (...) kierując samochodem m-ki N. o nr rej. (...) gwałtownie hamował w sposób powodujący zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla kierującego samochodem m-ki K. o nr rej. (...) M. M. oraz dla pasażerki A. N. czym popełnił wykroczenie z art. 86§1 kw.;

- w dniu 18 marca 2017 r. o godz. 23.04 na drodze publicznej w B. na os. (...) w rejonie bloku nr. (...) na skrzyżowaniu ulic osiedlowych, kierując samochodem m-ki N. o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu nadjeżdżającemu pojazdowi zmuszając go do gwałtownego hamowania w celu uniknięcia zderzenia czym popełnił wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 25 ust. 1 p.r.d.;

- w dniu 18 marca 2017 r. o godz. 23.05 na drodze publicznej w B. na os. (...) w rejonie bloku nr. (...) na skrzyżowaniu ulic osiedlowych, kierując samochodem m-ki N. o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu nadjeżdżającemu pojazdowi zmuszając go do gwałtownego hamowania w celu uniknięcia zderzenia czym popełnił wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 25 ust. 1 p.r.d.;

-w dniu 18 marca 2017 r. o godz. 23.15 w B. na skrzyżowaniu ulic (...), kierując samochodem m-ki N. o nr rej. (...) wykonał manewr wyprzedzania innego pojazdu na oznakowanym przejściu dla pieszych oraz nie stosując się do znaku P-4(linia podwójna ciągła) oraz do zakazu wyprzedzania na skrzyżowaniu czym popełnił wykroczenie z art. 92§1 kw. i 97 kw. w zw. z art.26 ust.3 pkt.l i art. 24 ust.7 pkt. p.r.d.;

w dniu 18 marca 2017 r. o godz. 23.16 w B. na skrzyżowaniu ulic (...), kierując samochodem m-ki N. o nr rej. (...) wykonał manewr wyprzedzania innego pojazdu nie stosując się do znaku P-4(linia podwójna ciągła) oraz do zakazu wyprzedzania na skrzyżowaniu, czym popełnił wykroczenie z art. 92§1 kw. i 97 kw. w zw. z art. 24 ust.7 pkt. p.r.d.;

- będąc od 26.03.2016 r. właścicielem samochodu osobowego m-ki N. o nr rej. (...) nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku poinformowania w ciągu 30 dni starosty (...) o fakcie nabycia pojazdu czym popełnił wykroczenie z art. 97 kw. w zw. z art. 78 ust.2 pkt l p.r.d.

Sąd zgodnie z art. 9 § 2 k.w wymierzył obwinionemu łącznie karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, oceniając stopień społecznej szkodliwości czynów i biorąc pod uwagę cele kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma ona osiągnąć w stosunku do ukaranego biorąc pod uwagę w szczególności rodzaj i rozmiar szkody wyrządzonej wykroczeniem, stopień winy, pobudki, sposób działania, jak również właściwości, warunki osobiste i majątkowe sprawcy, jego stosunki rodzinne, sposób życia przed popełnieniem i zachowanie się po popełnieniu wykroczenia. W związku z tym Sąd wymierzył obwinionemu łącznie karę grzywny w kwocie 2000 zł. Nadto zgodnie z art. 92 § 3 k.w. orzekł wobec obwinionego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 13 miesięcy. Tak ukształtowana kara spełni swe cele zapobiegawcze w zakresie indywidualnym jak i ogólnym. Kara musiała być surowa, gdyż M. R. (2) naruszył szereg przepisów prawa o ruchu drogowym. Do tego poruszał się w terenie zabudowanym ze znaczną prędkością stwarzając realne zagrożenia dla zdrowia i życia innych uczestników ruchu, których zmuszał do raptownego zjeżdżania na pobocze i gwałtownego hamowania. Do tego wykonywał niebezpieczne manewry w strefie zamieszkania, gdzie przecież poruszają się piesi. Nadto uciekał przed policją nie stosując się do znaków zatrzymania, linii podwójnej ciągłej, obszarów wyłącznych z ruchu. Zachowanie M. R. (1) to rażący przykład tzw „piractwa drogowego”, które należy piętnować i tępić. Sąd ma nadzieję, że wysoka grzywna, a przede wszystkim wyłączenie go z ruchu na okres 13 miesięcy (tym samym konieczność zdania ponownie egzaminu na prawo jazdy) spowoduje u niego refleksje i zahamuje chęć powtórzenia swoich niezgodnych z prawem, niebezpiecznych zachowań. Do tego da społeczne przekonanie, że ukaranego spotyka zasłużona kara, która jest nieuchronna. Obwiniony jak i inni uczestnicy ruchu drogowego powinni pamiętać, że teren miejski nie jest odpowiednim miejscem do testowania możliwości swojego samochodu. Przez takie zachowanie mogło przecież dojść do tragicznego w skutkach wypadku drogowego. Zachowanie M. R. (1) nacechowane było brawurą, nieodpowiedzialnością i bezmyślnością. Zatem takimi cechami, które kierowcy winni być obce i tym samym spowodowały, że stopień winy i społecznej szkodliwości czynów jest znaczny. Zatem reakcja karnoprawna musiała być stanowcza i surowa. Tak ukształtowana kara i środek karny da społeczne przekonanie, że dla takich sprawców nie będzie pobjazania, gdyż nie zachodziły żadne okoliczności łagodzące.

Na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych sąd zgodnie z art. 29 § 4 k.w. zaliczył obwinionemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 02 kwietnia 2017 roku.

Sąd na podstawie art. 118 § 1 k.p.w. obciążył obwinionego zryczałtowanymi wydatkami w kwocie 100 zł uznając, że ich uiszczenie przez obwinionego nie będzie dla niego zbyt uciążliwe.

Opłatę Sąd wymierzył na podstawie art. 21 ust 2 w zw. z art. 3 ust. Ustawy o opłatach w sprawach karnych.